

Sygn. akt I CSK 4030/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie ze skargi W. B.
o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 13 marca 2002 r., sygn. akt I Ns 223/01,
wydanego w sprawie z wniosku C. B., A. Z. i B. B.
z udziałem W. W., D. T., J. W., A. Ż., F. W., H.L., A. B., W. C. i W.B.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika W. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży
z dnia 31 grudnia 2019 r., sygn. akt I Cz 331/19,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. zasądza od W. B. na rzecz C. B. kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W. B. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży z 31 grudnia 2019 r., którym Sąd ten oddalił zażalenie skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w Łomży z 14 października 2019 r. odrzucające skargę W. B. o wznowienie postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd

drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Nie jest zatem dopuszczalna skarga kasacyjna od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Taka kategoria orzeczeń nie została bowiem wymieniona w art. 519¹ § 1 k.p.c.

W stanie prawnym obowiązującym do 7 listopada 2019 r. (ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw; Dz.U. z 2019 r. poz. 1469 ze zm.) zgodnie z nieobowiązującym już art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługiwała skarga kasacyjna, zażalenie przysługiwało także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Przepis ten stanowił podstawę do wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Po uchyleniu art. 394¹ § 2 k.p.c. od 7 listopada 2019 r. na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania nie przysługuje zażalenie (uchwała Sądu Najwyższego z 7 października 2021 r., III CZP 53/20). Co jednak istotne, również w poprzednio obowiązującym stanie prawnym na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania zażalenie nie przysługiwało, skoro było to postanowienie „wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji” (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną. Ponadto zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

at]